

ALKA, FAUSTO KIRŠOS ARCHYVAS

[BUVO SPINTA NR. 7]

Faustas Kirša

(1891. II. 13, n. s. II.25 Senadvaryje, Antalieptės vls., Zarasų aps. – 1964. I. 5 Bostone, MA) – poetas, kultūros veikėjas, visuomenininkas. Mokėsi gimnazijoje Maskvoje.

1914 m. Oriole, Rusijoje, išlaikė gimnazijos baigiamuosius egzaminus. 1915 m. Vilniuje baigęs pedagogikos kursus, mokytojavo pradinėse mokyklose. 1921–1925 m. studijavo Vokietijoje: Berlyno universitete – vokiečių kalbą ir literatūrą, estetiką, Rusų universitete – filosofiją, Indijos meną ir architektūrą. Yra vienas simbolistinės poezijos pradininkų. Eilėraščius pradėjo skelbti 1912 m. Poezijos rinkiniai: Verpetai, 1918; Aidų aidužiai, 1921; Suverstos vagos, 1926; Giesmės, 1934; Maldos ant akmens, 1937; Piligrimai, 1939. Jo poezijai būdinga abstraktūs simboliniai vaizdai, filosofiniai būties apmąstymai, vienatvės, liūdesio nuotaikos. Satyrinėje poemoje „Pelenai“ (2 d., 1930–1938) atskleidė gyvenamojo laikotarpio socialines ir moralines ydas. Aktyviai reiškėsi kultūriniame gyvenime. Su kitais 1920 m. įsteigė Lietuvių meno kūfrėjų draugiją, 1927–1929 m. buvo jos pirmininkas. Redagavo literatūros žurnalą „Baras“ (1925), „Pradai ir žygiai“ (1926–1927). Bendradarbiavo periodinėje spaudoje (*Naujojoje romuvoje, Klaipėdos žiniose, vaire, Lietuvos aide* ir kt.). Paskelbė straipsnių visuomenės gyvenimo klausimais, apie kultūrą ir literatūrą, knygų recenzijų, eiliuotų feljetonų ir kitų grožinės literatūros kūrinių. Pasirašinėjo Ed. Bukelskio ir kt. Slapyvardžiais. Išvertė J.I. Kraszewskio „Vitolio raudą“ (1924), Z. Krasinskio, L. Tolstojaus ir kt. rašytojų kūrinių, operų libretų. Priklausė Lietuvių rašytojų ir žurnalistų sąjungai (1925 m. jos pirmininkas), Lietuvių rašytojų draugijai (1941–1944 m. pirmininkas). 1941 m. Eltos atstovas Maskvoje. 1941–1942 m. dirbo Valstybės bibliotekoje Kaune. 1943–1944 m. Šiaulių miesto teatro direktorius. 1944 m. pasitraukė į Vokietiją, gyveno Lübecke, 1945–1949 m. buvo lietuvių komiteto pirmininkas. Rašė į spaudą, redagavo laikraštį „Laisvės varpas“. Dalyvavo skautų veikloje. 1949 m. persikėlė į JAV, gyveno Bostone.

Bendradarbiavo „Aiduose“, „Drauge“ ir kt. periodiniuose leidiniuose. Išeivijoje išleido eilėraščių rinkinį „Tolumos“ (1947, JAV LB Švietimo valdybos premija) ir „Šventieji akmenys“ (1951). Išvertė į lietuvių kalbą Maironio poemą „Znad Biruty“ („Nuo Birutės kalno“, išl. 1982). Bostone po mirties išėjo S. Santvaro parengtas eilėraščių rinkinys „palikimas“ (1972). Lietuvoje išleista poema „Pelenai“ (1969). Priklausė Lietuvių rašytojų draugijai (1950 m. valdybos narys).

Naudota literatūra:

Jungtinių Amerikos Valstijų lietuviai. Biografijos žinynas. I tomas. Vilnius: Mokslo ir enciklopedijų leidybos institutas, 1998, p. 494–495.